

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φέλλ. 577

Ἔτος ΚΑ΄.

1 Νοεμβρίου 1969 (Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φέλλου Δρχ. 1

Τηλ. 628.280

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Ἕνωμένοι ὡς ἓν σῶμα

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὄντες στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ γνωρίζουσι καλῶς, ὅτι πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι, ἵνα ἀγωνίζωνται κατὰ τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ποὺ ἐξαπολύονται κατὰ τῆς ὀρθῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, ἣτις ἐξοντωτικῶς κατὰ τὰς ἡμέρας μας βάλλεται ὑπὸ τῶν τέκνων τοῦ σκότους καὶ τῶν ποικιλωνύμων αἱρέσεων καὶ πολλῶν προβατοσχήμων λύκων. Καὶ δεινὸς ὁ πόλεμος, ὕπουλος καὶ καταχθόνιος ἀλλὰ καὶ ποικιλόμορφος προσπαθεῖ νὰ προσβάλῃ διαφοροτρόπως ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἡμεῖς ; !! ἡμεῖς, λοιπὸν ὀφείλομεν ἠνωμένοι ὡς ἓν σῶμα νὰ ἀναλάβωμεν τὴν πανοπλίαν, καὶ τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ψεύδους καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ ἐναντίον τῶν προδοτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας μας ποὺ φεῦ... βλέπομεν νὰ συντελῇται σήμερον.... Νὰ ἀναλάβωμεν

λέγω, τὸν μέγαν ἀγῶνα καὶ ἱερὸν πρὸς ἐξουθενώσιν καὶ ἐκμηδένισιν τῶν ὑποούλων καὶ καταχθονίως, τῶν ὑποκριτικῶς καὶ ἐξοντωτικῶς βαλλόντων κατὰ τῆς ὀρθῆς πατροπαραδότου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως. Ὅθεν, ἄς γρηγορῶμεν ὡς λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος (Α. Κορ. ιστ. 13—20) καὶ ἄς μὴ καθεύδωμεν, ἀλλὰ νὰ εἴμεθα πάντοτε ἔτοιμοι καὶ ἠνωμένοι, προσεκτικοὶ καὶ ἀδελφωμένοι καὶ ὡς ἄγρυπνοι φρουροὶ ἐπὶ τῶν ἐπαλξεων τοῦ ἀγῶνος καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν συνείδησιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν καὶ τῆς ὑψηλῆς ἡμῶν ἀποστολῆς ὡς Γ.Ο.Χ. ποιμένες καὶ ποιμαινόμενοι, διὰ νὰ μὴ δυνηθοῦν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας μας νὰ προσβάλουν ἡμᾶς εὕρισκομένους καθεύδοντας. Καθὼς ὁ θανατῶν τὴν κεφαλὴν θάνατον ἐπιφέρει εἰς ὅλον τὸ σῶμα, οὕτω καὶ ὁ ἀφαιρῶν τὴν σωτήριον εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπὸ τὸν Χριστιανὸν θανατοῖ αὐτὸν ψυχικῶς. Διότι ἢ εἰς Χριστὸν πίστις, ἢ ἀληθινὴ καὶ Ὁρθόδοξος εἶναι τὸ μέσον τῆς αἰω-

νίου ἡμῶν σωτηρίας. Ὅθεν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας προσπαθοῦν δι' ἀποπλανητικῶν τῆς διανοίας ἐνωτικῶν κηρυγμάτων καὶ διὰ τοῦ πέπλου «τῆς ἀγάπης» νὰ ἀποσπᾶσουν τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ἀπὸ τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ νὰ προσφέρουν τούτους ὡς δῶρον «ἀγάπης» εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ τοῦ παπισμοῦ.

Ὁφείλομεν, λοιπόν, ἡμεῖς ἀνδρείως ν' ἀντιτασσώμεθα, βάλλοντες ἡνωμένοι κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς ἀληθείας ποὺ τὰ χορηγεῖ εἰς ἡμᾶς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Πρέπει ἐπίσης νὰ μὴ πτοήσῃ ἡμᾶς ὁ πόλεμος οὗτος, οὐδὲ νὰ ἀπομακρύνῃ οὐδένᾳ ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς, τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅταν ἀκόμα βασανίσουν ἡμᾶς σωματικῶς, ὡς ἔπασχον οἱ ἅγιοι Μάρτυρες.

Πρέπει κραταιοὶ καὶ ἡνωμένοι, ἀκατάβλητοι καὶ σταθεροί, ἀκλόνητοι καὶ γενναῖοι, νὰ δεχθῶμεν τὰς θλίψεις, τὰς ὀδύνας, τὰς διώξεις, τὰς διαβολὰς καὶ νὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεώς μας καὶ τῆς ὀρθοδοξίας μας, βέβαιοι ὄντες, ὅτι καὶ νικηταὶ θὰ ἀναδειχθῶμεν καὶ οἱ πρόσκαιροι διωγμοὶ θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἴδωμεν τὴν ζωὴν τῆς ψυχῆς μας ἀπερχομένης ἐντεῦθεν μετὰ τῆς ἀληθινῆς ὀρθοδόξου πίστεως αἰώνιαν καὶ εὐφρόσυνον.

Ἀλλ' ἐὰν τοιαύτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ θερμὴ ἀγωνιστικὴ καὶ ὀρθόδοξος στάσις τοῦ Γ. Ο. Χριστιανοῦ ἀπέναντι τοῦ πονηροῦ ἐχθροῦ καὶ ὀργάνων αὐτοῦ, ἡ διαγωγή εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁμοφρόνων Γ. Ο. Χριστιανῶν ποία πρέπει νὰ εἶναι; ; ... Πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται πάντοτε διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος καὶ τῆς θυσίας, διότι τότε μόνον **ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΩΣ ΕΝ ΣΩΜΑ** ἀδιαίρετοι καὶ ἀδιάσπαστοι θὰ εἴμεθα ἰσχυροὶ καὶ πάνοπλοι μὲ τὰ ὅπλα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης θὰ δώσωμεν εἰς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς τὴν ἀπάντησιν, ὅτι οὐδέποτε θὰ δυνηθοῦν νὰ καταβάλουν ἡμᾶς καὶ νὰ διαλύσουν τὸν ἀγῶνα ἡμῶν.

Δυστυχῶς ὁμως σήμερον τινὲς καθεύδουσιν καὶ δὲν γρηγοροῦσιν... καὶ ὁ ἐχθρὸς ποικιλοτρόπως βάλλει κατ' ἡμῶν διὰ ψευδοῦς διδασκαλίας, διὰ βίου ἐφαμέρτου, διὰ

διαιρέσεων καὶ συγκρούσεων ἀδελφικῶν, δι' ἐνωτικῶν κηρυγμάτων καὶ οἰκουμενικῶν συμποσίων κλπ. ποὺ προξενοῦν ἀσφυκτικὴν τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἡμεῖς πρὸς τούτους τοὺς (καθεύδοντας) ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν τὸ τοῦ Παύλου «γρηγορεῖτε», καὶ στεντορεῖα τῇ φωνῇ νὰ κραυγάζωμεν καὶ διασαλπίζωμεν αὐτοῖς. «Ἐγείρεσθε οἱ καθεύδοντες καὶ ἀνάστητε ἐκ νεκρῶν καὶ ἐπιφαύσει ὑμῖν ὁ Θεός».

Ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς συμβουλεῖ εἰσέτι : Νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τοὺς ποιμένας, εἰς ἐκείνους, οἵτινες κοπιᾶζουσιν καὶ συνεργοῦσι εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ ὅτι πρέπει νὰ συνδέῃ ἡμᾶς αὐτοὺς ἡ πνευματικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἡ ἐνότης, ἥτις πρέπει νὰ συνέχῃ τὰς ψυχὰς ὅλων ἡμῶν διὰ τῆς μεταδόσεως πρὸς ἀλλήλους τῆς ἀγάπης καὶ φιλαδελφικῶν συναισθημάτων, ἅτινα ὀφείλουσι νὰ συνδέουν ἡμᾶς ἀρρήκτως μὲ τοὺς δεσμοὺς τῆς πνευματικῆς καὶ ἁγωνιστικῆς ἐνώσεως πρὸς βεβαίαν νίκην τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον.

Συνειδητὸς ἐκκλησιασμός

«Υπὲρ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων...»

(Θ. Λειτουργίας)

Ἀπὸ ὅσα εἶπαμε, γιὰ τὸ ἱερὸν καθήκον τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, φαίνεται πόσο μεγάλες εἶναι οἱ ὠφέλειες ἀπ' αὐτόν. Ὅταν ὁ ἐκκλησιασμός γίνεται σωστά, οἱ καρποὶ του εἶναι ἀφθονοί. Ὑπάρχει καὶ ἐκκλησιασμός ποὺ δὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ καὶ βλάπτει, ὅταν γίνεται μὲ ἐπιπολαιότητα, καὶ ὄχι μόνον δὲν τελειοποιεῖ καὶ δὲν ἀγιάζει τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ πόθους, ἀναισθησία πνευματικὴν καὶ ἐπιπολαιότητα. Ἡ ζημία γίνεται μεγαλύτερη, ὅταν, μὲ τὸν ἀσύνετο αὐτὸ ἐκκλησιασμό διδῇ τὸ δίκαιωμα στοὺς ἐχθροὺς τῆς θρησκείας νὰ κατηγοροῦν τοὺς χριστιανοὺς ὡς ὁποιοὺς καὶ τὴν θρησκείαν ὡς ἀνίκανη νὰ δώσῃ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν τελειότητα ποὺ κηρύσσει. Ὅλα τότε μένουσιν τόπος ξηρὸς χωρὶς βαθύτερη ἀξία. Γι' αὐτὴν τὴν ἐπιπολαιὴν καὶ ἀσθενῆ λατρείαν ἤρξατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν διὰ τῶν Προφητῶν καὶ ἔλεγε: «Μισῶ τίς ἐορτὴς σας καὶ ἀπεχθάνομαι τὰ πανηγύρια σας». Οἱ Προτεστάντες γὰρ νὰ χτυπήσουν τὴν τυπολατρεία τοῦ Καθολικισμοῦ καὶ τίς καταχρήσεις τῆς λατρείας, ἔφθασαν στὸ θλιβερὸν κατάντημα, νὰ ἀπορρίψουν ὁλόκληρη τὴν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία

ΟΙΚΟΔΟΜΗΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Δός εις παιδείαν τὴν καρδίαν σου

Θέλεις νὰ θωπεύῃς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ νὰ περιποιῇσαι τὸ ἐγὼ σου; Δὲν εἶναι ὅμως ἀνευ συνεπειῶν δυσαρέστων καὶ σοβαρῶν ἡ κακὴ αὐτὴ συνήθεια. Φρόντισε λοιπὸν νὰ τὴν περιστείλῃς εἰς τὰς ἀρχάς, νὰ τὴν ἐξαλείψῃς ἐξ ὁλοκλήρου ἔπειτα. Θέλεις ν' ἀκούσῃς ἕνα σωτήριο μάθημα, τὸ ὁποῖον σοῦ δίδει ἐν προκειμένῳ ὁ σοφὸς Σολομὼν; "Ἀνοιξε ὄχι ἀπλῶς τὰ αὐτιά σου, ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν σου. Διότι ὠρισμένος δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀκούσῃς μόνον, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ τὸ ἐγκολπωθῇς. Πρέπει νὰ τὸ μάθῃς καλῶς, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ τὸ λησμονήῃς. «Δός εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὅτα σου ἐτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως» (Παροιμ. κγ, 12). Ἴδου τὸ μάθημα, ποῦ μᾶς δίδει ὁ Σολομὼν. Καὶ τί θέλει νὰ εἴπῃ διὰ τῶν λόγων του αὐτῶν ὁ σοφὸς καὶ θεοπνευστος τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεὺς; Ἀπλούστατα, ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ δεχόμεθα μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως τὴν παιδαγωγίαν τῶν συνεωτέρων καὶ ἐμπειροτέρων. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐτοίμα τὰ αὐτιά μας διὰ νὰ ἀκούουν τὰς παρατηρήσεις των καὶ τοὺς ἐλέγχους των. Πρέπει νὰ προσέχωμεν σοβαρῶς εἰς τὰς ὑποδείξεις των καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν τὰ πρὸς διόρθωσίν μας προτεινόμενα ἐπ' ἐκείνων μέτρα, ὅσον ἀνεφάρμοστα καὶ ἂν μᾶς φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως. Δός τὴν καρδίαν σου καὶ ἐτοίμασον τὰ ὅτα σου. Ἦξευρε πολὺ καλὰ ὁ σοφὸς τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεὺς τὴν δυσαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν μᾶς προκαλοῦν αἱ παρατηρήσεις καὶ οἱ ἐλεγ-

χοι τῶν ἄλλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντίστασιν, τὴν ὁποῖαν δοκιμάζομεν μέσα μας κατὰ πάσης παιδαγωγίας ἐκ μέρους τῶν μεγαλυτέρων καὶ συνεωτέρων, ὅσονδήποτε σοφῶς καὶ εὐεργετικῶς καὶ ἂν μᾶς ἐλέγχουν. Ἦξευρεν, ὅτι ὁ ἑαυτὸς μας εἶναι κακομαθημένος πολὺ ἀπὸ τὰς θωπείας, ποῦ τοῦ κάμνομεν. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς μεταχειρίζεται τὰς ἀνωτέρω φράσεις. Εἰξεύρεις τί σοῦ λέγει μὲ αὐτάς; Κατανίκησε πᾶσαν ἀντίστασιν· ἀποδίωξε πᾶσαν δυσαρέσκειαν καὶ φθάσε λοιπὸν εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, προθυμότητα καὶ λίαν εὐχαρίστως νὰ τίθῃσαι ὑπὸ σοφὴν καὶ ἐμπειρον παιδαγωγίαν τῶν ἄλλων. Κυριολεκτικῶς δίδε τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν παιδαγωγίαν αὐτὴν καὶ ἐτοίμαζε τὰ αὐτιά σου, ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε ἀνοικτά, διὰ νὰ ἀκούσῃς μετὰ προσοχῆς τοὺς ἀπειθυνομένους εἰς σὲ ἐλέγχους. Στυγνάζεις βέβαια καὶ σινθροπάζεις καὶ μελαγχολεῖς, ὅταν σοῦ γίνεται ἡ παρατήρησις καὶ ἡ ὑπόδειξις. Καὶ ἀρχίζει μέσα μία βροχὴ λογισμῶν καὶ διαμαρτυριῶν, ἡ ὁποία ὀλονέν πνικνοῦται καὶ καθίσταται βιωσιμότερα. Ἀδελφέ μου, μὴ μένης ὀδρανῆς. Ἀντίταξε ἀντιδράσιν καὶ ἀντίστασιν. Ἐπίβληξε τὸν ἑαυτὸν σου. Ἀνάγκασέ τον καὶ πιεσέ τον. Βιάσέ τον. Διότι διαφορετικῶς θὰ πνιγῇς κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ κύμα αὐτό, ποῦ πρόκειται νὰ δημιουργηθῇ ἐκ τῆς βροχῆς ἐκείνης τῶν δικαιολογητικῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἐντόνων διαμαρτυριῶν.

Ἀνθίσταμαι, μοῦ λέγεις, ἀλλὰ τὸ κύμα εἶναι ἰσχυρὸν καὶ μὲ ρίπτει κάτω. Βιάζω καὶ ἀναγκάζω τὸν ἑαυτὸν μου, ἀλλ' ἡ βροχὴ μὲ περιούει διαρκῶς, εἰσχωροῦσα πολὺ, μὰ πάρα πολὺ βαθειά. "ὦ! ναί. Τὸ ξεύρω. Ἐχω δοκιμάσει καὶ ἐγὼ τὰ κλωστήματα αὐτά. Ἐχω πῖε καὶ ἐγὼ τὸ πικρὸν ποτήριον, τὸ ὁποῖον γεμίζει ἕως τὰ χεῖλη τὸ κτυπώμενον καὶ ραπιδώμενον ἐγὼ. Ναί τὸ ξεύρω. Ἀλλ' ἔχω μάθει ἐπάνω εἰς τὰ πράγματα καὶ κατὰ ἄλλο. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπαγορευτέωμαι ποτέ, οὔτε νὰ παύσω ποτέ νὰ ἀνθίσταμαι καὶ νὰ ἀντιδρῶ. Ἐκεῖ λοιπὸν, ποῦ φαίνεται, ὅτι πνίγεσαι, μὴ παύσῃς νὰ ἀντιδρᾷς. Ἔστω καὶ ὀλίγον. Ὅσον εἰμπορεῖς. Καὶ ἡ ἀντίδρασίς σου αὕτη φαίνεται ἴσως τώρα ἀνευ ἀποτελέσματος. Μάθε ὅμως, ὅτι ποτέ δὲν πηγαίνει χαμένη. Ἀρκεῖ νὰ τὴν ἐξακολουθήσῃς. Ἔσο δὲ βέβαιος, ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐνδυναμώθῃς, διὰ νὰ σοῦ δώσῃ τὴν πλήρη κυριαρχίαν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ σου καὶ τὴν προθυμίαν ἐκείνην διάθεσιν, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἀπὸ ὅλους μας ὁ Σολομὼν.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ὅπως διέρχονται ἐκ τῶν Γραφείων διὰ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς διαφόρους ἀνάγκας τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγῶνος.

στέκεται ἀγνή καὶ συνετὴ ἀνάμεσα στὰ δύο ἀλαζονικά ἄκρα τοῦ παραμορφωμένου χριστιανισμοῦ. Ὁ ἐκκλησιασμός ὁ σωστός συνδέει βαθειά, εὐλογητά, μόνιμα καὶ σταθερά ὅλες τὰς ψυχικὰς δυνάμεις μας μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν, μετὰ τὴν θεοσεβείαν. Δὲν ἀρκεῖ ὁ ἐκκλησιασμός τῶν μεγάλων ἐορτῶν, τῶν δοξολογιῶν καὶ τῶν μνημοσύνων ἀπὸ κοινωνικὴ ὑποχρέωσις. Χρειάζεται ἕνας συνειδητός, συνεχὴς ἐκκλησιασμός μετὰ πίστι καὶ εὐλάβειαν μετὰ τὴν βαθειὰ συναίσθησιν, ὅτι ἐδρικοῦμεθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Κάθε σκέψις κοσμικὴ, κάθε μέριμνα βιωτικὴ πρέπει νὰ παραμερισθῇ, καὶ μετὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἁμαρτωλότητός μας καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀγαθωσύνης τοῦ Κυρίου νὰ προσερχόμεθα στὴ κοινὴ λατρεία. Ἀς μὴ ἀποκοινηθῇ, πῶς ὁ ἐκκλησιασμός μας ὑστερεῖ πολὺ σὲ τάξι καὶ ἡσυχίαν ἀπὸ τὸν ἐκκλησιασμό τῶν ἑτεροδόξων. Εὐλάβεια στὴν ἐκκλησίαν εἶναι εὐγένεια, χριστιανικὴ σίνεσις φόβος Κυρίου καὶ πίστις, ποῦ μᾶς διδάσκει τὴ λογικὴ λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

Εισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Οἰκοτροφείου

Μέσω Ἀρχιεπισκόπου Αὔξεντιου

Ἀρχιεπίσκοπος Αὔξεντιος	1.000	Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Εὐφρόνης (Κορωπὴ - Ἀττικῆς)	1.000
Γεωργ. Γεωργίου Τσαουσίδης (Φλώρινα)	500	Γεωργίου ἀνώνυμος (Ἀγ. Ὅρους)	1.000
Δίσκ. Ἱ. Κοινοῦτες Ἀγ. Τριῶν Γεωργῶν		Ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	100
(Θεσσαλονίκης)	3.100	Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Πάντων (Πτολεμαίδας)	1.000
Θεοφάνης Πάσης (Θεσ)νίκης)	3.000	Ἀμερικὴ Γαλανοπούλου (μέσω π. Στεφάνου)	500
Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Στεφάνου (Π. Ἡράκλειον)	1.000	Ἀγγελικὴ Φουτῆ (μέσω π. Στεφάνου)	300
Σεβασμιότατος Διονύσιος Σέρβος (Ἀμερικῆς)	7.500	Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Μάρκου (Κορωπὴ) εἰς μνήμην	
Ἱ. Ναὸς Εὐαγγελιστοῦ (Λαοίσης)	1.000	Χαράλαμπος	5.000
Κυριακὴ Πολυγενίδου (Θεσ)νίκης)	500	Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Ἀχιλλεῖου	500
Ἱ. Ναὸς Πέτρου καὶ Παύλου (Φαρσάλων)	1.200	Ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	100
Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Ἀναγνώσεων (Αἰγίνης)	1.345	Μοναχὴ ἀνώνυμος	500
Φωτεινὴ Τηριαζοῦ (Ν. Ἑλβετία)	1.050	Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Νικολάου (Θεριοπουλῶν)	1.000
Μαρία Ἀνδροπούλου	500	Ἀργυρῶ Βαβουλιώτου (Καλιφόρνια)	3.000
Ἀνώνυμος	350	Ἀνώνυμος (Πετρούπολεως)	150
Δις Παναγιούλα Γάζη (Πετρούπολις)	100		
Ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	200	Σύνολον	49.345
Βασιλικὴ Αἰμιλεοπούλου (Ἀθῆναι)	500		
Ἑλένη... (Ν. Ἡράκλειον)	100		
Ἀρχιμ. Στέφανος Παπαχαράλαμπος	2.000		
Εἰς μνήμην Εὐισθέτ Μοναχῆς	3.000		
Ἱ. Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ἀχαρνά)	3.000		
Δημ. Ἀναγνώστη (Ποταμιά—Θάσου)	200		
Σοφία Κλημάτων	50		
Πρεσβ. Σοφία Παπαδοπούλου	100		
Ἀναστασία (Ψυχιδόν)	500		
Κων)να Καταπόδη (Πετρούπολις)	300		
Βασ. Ἀποστολίδου (DETROIT)	300		
Ἀρχιμ. Θεόδωρος (Χίος)	500		
Ἑλένη Ὁδισ. Γάζη (Πετρούπολις)	50		
Ἀρχιμ. Κυριακὸς Θεοδοσίου	250		
Γεώργιος Ἀναπλιώτης (Χίος)	2.000		

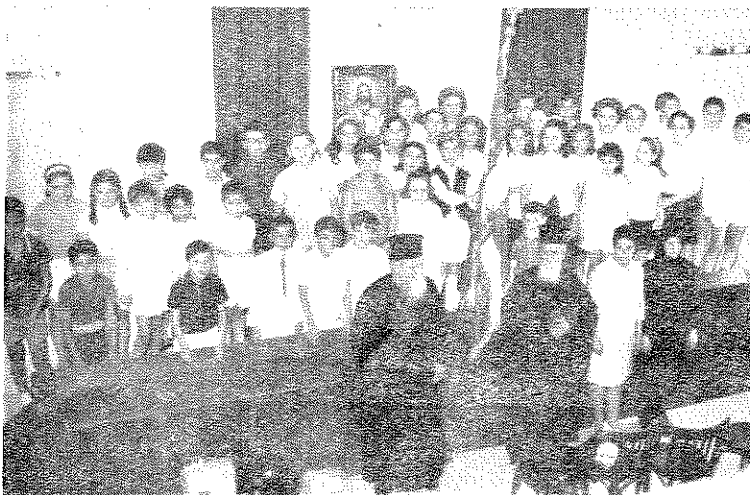
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἡμεροδεῖκται τοῖχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1970 ἐξετυπώθησαν ἐφέτος μετὰ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὄλην.

Παρακαλοῦνται, ὁθεν, οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Ἑνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ, ὅπως διαβιβάσωσιν ἀμέσως τὰς παραγγελίας των.

Τιμαὶ ἡμεροδεικτῶν τοῖχου δρ. 10 Τσέπης δρ. 3 καὶ καρτελῶν ἡμερολογίου δρ. 1.

Τὸ προϊόν τούτων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Οἰκοτροφείου Τσακού.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τοῦ Ἱεροῦ Νεοῦ Ὑπαπαντῆς Παιριῶς Διακρίνονται ἐμπροσθεν τῶν παιδιῶν οἱ Ἀρχιμανδρίται Π. Μερκούριος καὶ Π. Παντελεήμων μετὰ τῶν Κατηχητῶν.

Μὴ δεῖ φρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν

Ἐκαστον μέλος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐν Χριστῷ κοινωνίᾳ ἔχει ἴδιον χάρισμα καὶ ἰδιαίτερον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίαν. Ὁ μὲν ἔχει τὸ χάρισμα τῆς Σοφίας, ὁ δὲ ἕτερος τὸ χάρισμα τῆς Διακονίας, ἄλλος τὸ χάρισμα τῆς Διδασκαλίας καὶ ἄλλος τὸ χάρισμα τῆς παρακλήσεως καὶ ὅλοι πιστεύουν ὅτι: καὶ Σοφῶς ἐκφράζονται καὶ πιστῶς διακονοῦσι καὶ καλῶς διδάσκουσι ἐν τῷ καιρῷ τῆς διδασκαλίας καὶ ὅτι δύνανται ἐν παρακλήσεσι εὐρισκόμενοι νὰ παρηγοροῦσι θερμῶς τοὺς ἐν θλίψει καὶ ἀνάγκῃς εὐρισκόμενους καὶ καταπονομένους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἕκαστος λέγει, κατὰ τὸ χάρισμα ὅπερ καὶ ἔλαβεν καὶ ἔχει ἐργάζεται.

Ὅταν ἕκαστον μέλος τῆς Ἐκκλησίας φρονῇ κατὰ τὸ χάρισμα καὶ τὸ μέτρον τῆς πίστεως, τὸ ὅποιον εἰς Αὐτὸν ἔδωκεν ὁ Θεός, τότε σωφρονεῖ καὶ γίνεται ἐπωφελὴς εἰς τοὺς ἄλλους, ὅταν ὅμως προάτῃ τὸ ἐναντίον... τότε «φρονεῖ παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν» καὶ ἔτσι ὑπερφρονεῖ καὶ νοσεῖ τὸ νόσημα τῆς ἀφροσύνης καὶ ὑπερηφανεῖας καὶ γίνεται πρόξενος βλάβης καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς οὓς ἐκλήθη νὰ προσφέρῃ ἐν ἀγαθῷ λογισμῷ τὰς διακονίας του. Χάριν τῆς ὀφειλῆς τῶν ἀδελφῶν, πρέπει νὰ σωφρονώμεν, καὶ νὰ ἐκτελώμεν τὰ καθήκοντα ἕκαστος εἰς ὃν ἐκλήθη καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ θέσιν εἰς ἄλλα ἅτινα ἐτέθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων. «Μὴ πάντες σοφοί, μὴ πάντες διδάσκαλοι, μὴ πάντες χαρίσματα λαμβάνοντες ἔχομεν».

Ἐχεις τι ἀγαθόν; Ἐχεις τι καλὸν χάρισμα; διάδος ἐν ἀπλότῃ καὶ ἡλαρότῃ ἀνεὺ ἰδιοτελείας καὶ λογισμῶν ὑπερηφανεῖας, χωρὶς ἀξιώσιν ἐξ ἑκαίνων εἰς οὓς βοηθεῖς καὶ προσφέρεις.

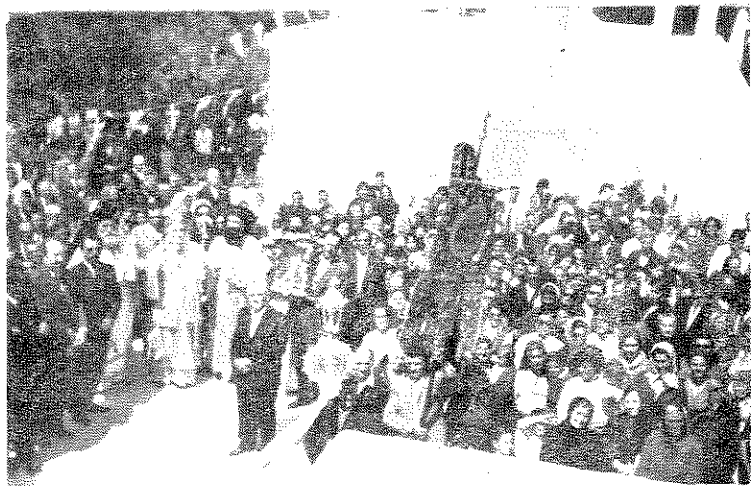
Μὴ φρονεῖς ὅτι εἰς ἡν θέσιν εὐρίσκεισαι καὶ ποιεῖσαι, ὅτι εἶναι ἰδιωκὴ σου καὶ ὅτι καλῶς τὴν κατέχεις. Αὐτὴ εἶναι δῶρον Θεοῦ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκ-

πηροῦν τεραστία ὑποχρεώσεις. Εἶσαι προϊστάμενος τῆς Ἐκκλησίας; ἢ τῆς Κοινότητος; ὀφείλεις νὰ ποιεῖσαι σπουδαίως καὶ ἐπωφελῶς καὶ νὰ προσέχῃς μήπως ἐξ ἀμελείας καὶ ραθυμίας καὶ ἀπειροσχεψίας, ἐπέλῃ σκάνδαλον καὶ βλάβη τὰς ψυχὰς τῶν ἀδελφῶν. Διδάσκεις; Ποιμαίνεις; Διακονεῖς; Ἐλεεῖς; ἐν ἡλαρότῃ πάντα ταῦτα νὰ προσφέρῃς διότι εἰλαρόν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός».

Μὴ φρονῇς ὅτι κάτι εἶσαι... ἐκεῖ ὅπου ἵστασαι καὶ σὲ ἔταξεν ὑπηρετεῖν... Χρέος ἔχεις νὰ διακρίνεσαι ἐν ἀρεταῖς, ἰδιαζόμενος δὲ διὰ τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀγάπης καὶ ἀγάπης ἀντιποικίτου, ἀγάπης ἥτις ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὰς ῥίζας τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ δευνουμένης διὰ τῶν ἔργων. Ὁ ἀγαπῶν ἀγαπᾷ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐρίσκειται μαζὺν τῆς ὑπερφροσύνης καὶ δὲν ὑπερφρονεῖ, ἀλλὰ σωφρονεῖ.

Ὁ ἔχων τὴν φιλόστοργον ἀγάπην κατέχει τὴν ἀρετὴν τῆς φιλαδελφίας καὶ ὡς ἐκ τούτου διακονεῖ τοὺς ἀδελφοὺς μετὰ ζήλου καὶ παραβλέπει ὡς Σοφός... τὰς ἀτελείας τῶν ἄλλων καὶ διδάσκει μετ' ἀγάπης διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν παραπτώματων καὶ ἐλαττωμάτων καὶ παρηγορεῖ καὶ θεραπεύει μὲ στοργὴν τοὺς ἄλλους. Ἀλλ' ὅταν, ὅμως, ὑπερφρονῇ «καὶ φρονῇ παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν», τότε... τέρεται, ὅταν δοκιμάζονται καὶ ὑποφέρουν οἱ ἀδελφοὶ καὶ φθονεῖ!! καὶ ὀργίζεται ὅταν προτιμῶνται ἄλλοι ἀντ' αὐτοῦ καὶ «προηγούνται τῇ τιμῇ ἀλλήλοις» καὶ ἐπαναστατεῖ εἰσέτι ὅταν βλέπῃ, ὅτι ἕτερος ἀδελφὸς ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα ὅπερ ἔχει καὶ ἐδόθη εἰς αὐτόν, προσφέρει ἀληθῶς σκερδύνως, ἐπωφελῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς τὰς ὑπηρεσίας του

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Μαύρας—Καρύστου.— Διακρίνονται ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αἰξέντιος μετὰ τῶν Ἀρχιμ. Μερκουρίου καὶ Νικολάου ἐφημερίου ἐν μέσῳ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Ἡ Ὁρθοδοξία ἔναντι τοῦ Χιλιασμοῦ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

α) Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ κῦρος της ἐν τῇ Γραφῇ.

Μέρος 24ον

Οἱ Χιλιασταὶ ἢ Ἰεχωβῖται οὐδεμίαν διδασκαλίαν ἔχουν περὶ Ἐκκλησίας. Τὴν ἀγνοοῦν τελείως. Δι' αὐτοὺς ὑπάρχει ὁ πιστὸς ἔχων ἀνά χειρὸς τὴν Γρα-

εῖς τὴν Ἐκκλησίαν ἢ Κοινότητα εἰς ἣν ἐκλήθη νὰ διακονήσῃ.

Οἱ ἔχοντες ὁμῶς, θεῖον ζῆλον καὶ δὲν ὑπερφρονοῦν καὶ «ζέουσιν τῷ πνεύματι». Οὗτοι γίνονται δραστήριοι καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ ἀνιδιοτελείας δουλεύουσιν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὸ χάρισμα, ὃ ἐδόθη αὐτοῖς, μὴ ἀναμιένοντες ἁμοιβάς ἢ ἐπαίνους προσκαίρους, ἀλλ' ἐλπίζοντες μισθὸν παρὰ Σωτῆρος Χριστοῦ τουτοῦ ὅπερ φέρει τὴν χαρὰν εἰς τὴν ἐλπίζουσαν ψυχὴν, ἣ δὲ χαρὰ ἀραιρεῖ τὴν λύπην τῶν θλίψεων καὶ προσφέρει τὴν ὑπομονήν, ἥτις ἐνισχυομένη διὰ τῆς προσευχῆς νικά τὸς θλίβοντας καὶ φέρει τὴν γαλήνην.

Γνωρίζομεν πάντες, ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ οἱ εὐφρονούντες καὶ εὐσεβῶς ζῶντες διώκονται ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν καὶ παρανόμων καὶ κακῶς πάσχοντες. (Ἡμεῖς δὲ λέγομεν πρὸς Αὐτοὺς καὶ πρὸς ἡμᾶς...). Αὐτοὶ μὲν ὀφείλουσι, ν' εὐλογῶσι τοὺς διώκοντας Αὐτοὺς καὶ νὰ εὐχονται ὑπὲρ αὐτῶν, ἀποδίδοντες ἀγαθὰ ἀντὶ κακῶν καὶ ἔργῳ ἀποδεικνύοντες ὅτι ἅγιοι καὶ ἀγαθοὶ εἶναι καὶ διώκονται ἀδίκως. «Καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσι ἡμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ διωκόντων ἡμᾶς». (Ματθ. Ε' 44).

Ἡμεῖς... ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν νὰ καλοῦμεν αὐτοὺς ἁγίους διότι ἀπ' ἐνὸς μὲν οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ Ἱερεῖς, οἱ Κήρυκες τοῦ θείου λόγου, οἵτινες πνευματικῶς ἐργάζονται εἰς τὸν ἁμπελῶνα τοῦ Κυρίου εἶναι ἡγιασμένοι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἁγίως ζῶσι, ἀπ' ἐτέρου δὲ λαμβάνουν τὸν ἁγιασμὸν τοῦ μαρτυρίου διὰ τῶν διωγμῶν τῶν θλίψεων καὶ τῶν μαρτυρικῶν δοκιμασιῶν καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Καὶ λέγομεν Αὐτοῖς, οἱ Χριστιανοὶ ὀφείλουσι εἰσεσθὶ νὰ σέβονται, νὰ φιλοξενοῦν καὶ νὰ θεραπεύσιν τὰς ἀνάγκας Αὐτῶν, ἵνα οὕτω γίνωνται κοινωνοὶ (ἤτοι συνεργάται) εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ζωῆς διδασκαλίας καὶ ἐπομένως γενοῦν ἄξιοι τοῦ μισθοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διότι «ὁ δεχόμενος δικαίον εἰς τὸ ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήφεται». Καὶ «ἐάν τις ἔμοι διακονῇ τηρήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ». (Ἰωάν. ιβ' 26). Οὕτω ἡμεῖς σοφρόνως καὶ ἐχεφρόνως ἐργαζόμενοι πολλαπλασιάζομεν τὸ χάρισμα ποῦ μᾶς ἐδόθη καὶ γινόμεθα ἐποφελεῖς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ πιστευόμεν τὸ «φρονεῖν εἰς τὸ σοφρονεῖν».

φὴν καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰεχωβᾶ. Οὐδὲ αὐτὴν τὴν περὶ Ἐκκλησίας ὡς ἀοράτου οργανισμοῦ διδασκαλίαν τῶν προτεσταντῶν παραδέχονται.

Ἀλλ' ἂν ἀνοίξωμεν τὴν Κ.Δ. πανταχοῦ βλέπομεν, ὅτι ὁ Κύριος, διὰ τὸ σωτήριόν του ἔργον καὶ διὰ τὴν συνέχισίν του μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, ἴδρυσεν τὸν ὁρατὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ὡς διδάσκαλον τῆς ἀληθείας καὶ ταμειοῦχον τῆς χάριτος.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ πνευματικὴ βασιλεία, τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς Προφῆτας ἐμελλε νὰ ἰδρῶσῃ ὁ Μεσσίας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν κεφ. 6' 2 τοῦ Ἡσαίου ἀναγινώσκομεν «Ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἀπ' ἄκρου τῶν ὄρεων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη».

Ποῖος εἶναι ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ εἰσέλθουν πάντα τὰ ἔθνη; Εἶναι ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποίου μέλη θὰ εἶναι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται οἶκος ὡς ὁρατὸς ὀργανισμὸς.

Ἐν δὲ Ἡσαίου 34 κεφ. καλεῖται νὰ εὐφρανθῇ ἡ Ἐκκλησία διὰ τὰ πολλὰ τέκνα της καὶ νὰ πλατύνῃ τὸν χώρον της εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς γῆς.

Ἐν δὲ Δανιὴλ 6' 44 ἀναγινώσκομεν «Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλείων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν».

Καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν προφητειῶν τούτων ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐκήρυξε «Μετανοεῖτε ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐννοῶν τὴν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυσιν τῆς Ἐκκλησίας του, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Κύριος ἐπηνίχθη ἀρχίσας μὲ τὴν αὐτὴν φράσιν τὸ κήρυγμά του.

Εἰς δὲ τοὺς Ἀποστόλους ἐτόνισεν, ὅτι θὰ ἰδρῶσῃ τὴν Ἐκκλησίαν του «τῆς ὁποίας πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύουσιν» (Ματθ. ιβ' 18).

Ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως του ἐγκαθίδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ ὥρεσε τὰς ἀρχάς της καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτάς δικαιώματα καὶ ἀποστολήν.

Καὶ ἔπρεπεν ἡ Ἐκκλησία ὡς ὁρατὸς ὀργανισμὸς ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς πολιτεία πνευματικὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ νὰ λάβῃ μορφήν ὀρισμένην, διοικουμένην μὲ ἐν σύστημα πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ της, ἥτοι νὰ διδάσκῃ τὴν θεογνωσίαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν αὐτῶν ὡς διδάσκαλος τῆς ἀληθείας, νὰ μεταδίδῃ τὴν χάριν διὰ τῶν μυστηρίων ὡς ταμειοῦχος αὐτῆς καὶ νὰ κατευθύνῃ τὸν χριστιανικὸν βίον διὰ τῶν κανόνων της.

Τόσον δὲ εἶναι ἀποφασισμένος ὁ Κύριος νὰ ἰδρῶσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε πολὺ πρὸ τῆς Σταυρώσεως του Θεοῦς κανονίζει τὰς σχέσεις τῶν χριστιανῶν διὰ τῆς Ἐκκλησίας, λέγων: «Ἐάν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ: ἐάν δὲ καὶ τῆς ἐκκλη-

Γεγονότα και Κρίσεις

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 1 Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ πανηγυρίζει ὁ Τριφυλόστατος Ἱ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Καραβά—Πειραιῶς.

✠

Τὴν 8 Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς εἰς Ν. Ἡράκλειον.

✠

Τὴν 11 Νοεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι ὁμώνυμοι Ἱ. Ναοί.

1. Ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ Σεβ. Διαυλείας κ. Ἀκακίου
2. Ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ Π. Νήφωνος εἰς Ἀνθοῦσαν
3. Ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀμφιόλης
4. Ὁ Ἱ. Ναὸς Βιλλίων.

✠

Τὴν 14 Νοεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἀποστ. Φιλίππου καὶ Ἀγ. Νεομάρ. Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου πανηγυρίζουν οἱ ὁμώνυμοι Ἱ. Ναοὶ Πειραιῶς καὶ Κορυδαλλοῦ.

σίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης» (Ματθ. ιη').

Ἐδῶ πρόκειται περὶ τινος ὁρατοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει ὁ Κύριος τὸν ἀδικούμενον.

Δι' οὗ οἱ Ἀπόστολοι κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου δὲν διδάσκουν μόνον τὰ ἔθνη κατ' άτομα, ἀλλ' ὁργανώνουν τοὺς ἐξ αὐτῶν πιστεύοντας εἰς τὰς κατὰ τόπους ἐκκλησίας με' ἀρχάς. Καὶ πανταχοῦ τὸ σύνολον τῶν πιστῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν λέγεται Ἐκκλησία.

Ἐκάστη σελὶς τῶν Πράξεων καὶ τῶν ἐπιστολῶν περιέχει τὴν Ἐκκλησίαν δοῶσαν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ ὁποῖον ὁπεσκέθη ὁ Κύριος, ὅτι θὰ μένῃ ἐν αὐτῇ εἰς τὸν αἰῶνα, ὥστε ἡ Ἐκκλησία νὰ εἶναι «στόλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» δι' ὃ ὁ Παῦλος τονίζει λέγων «ἐὰν δὲ θρασύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν Ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στόλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. γ' 15).

Αὐτὴν τὴν πεποιθήσιν ἔχει ἡ Ἐκκλησία τῶν πιστῶν. Ἀπαξ λαβοῦσα τὸν ὁρατὸν τῆς ὁργανισμὸν αἰσθάνεται ἑαυτὴν οἰκονόμον τῶν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ὁρισθέντων μυστηρίων καὶ φωτεινὸν ὁδὸν τῶν Ἐθνῶν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ φωτιστικοῦ καὶ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παπικοὶ κληρικοὶ λειτουργοῦν εἰς ναὸν Ὁρθοδόξων.

Ἀπίστευτον, καὶ ὁμῶς ἀληθές! Περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου ἐ.ε. δύο ἱερεῖς παπικοὶ, διερχόμενοι, ἐστάθμευσαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἐλασσῶνος. Ἐθεώρησαν δὲ καλὸν νὰ τελέσουν τὴν θείαν Λειτουργίαν. Ἐπειδὴ ὁμῶς ναὸς ρωμαιοκαθολικός δὲν ὑπάρχει εἰς Ἐλασσῶνα, ἀπεφάσισαν νὰ τελέσουν τὴν Λειτουργίαν ἐντὸς τοῦ Ὁρθοδόξου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς πόλεως. Ἀνενόχλητοι ἀνήλθον τὴν κλίμακα τοῦ Ναοῦ, εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ, ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ ἱερὸν Βῆμα, καὶ ἐσταμάτησαν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Ἐκεῖ ἤνοιξαν τὰς ἀποσκευὰς των, ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ σκεύη των, ἐνεδύθησαν τὰ ἄμφιά των καὶ ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν!

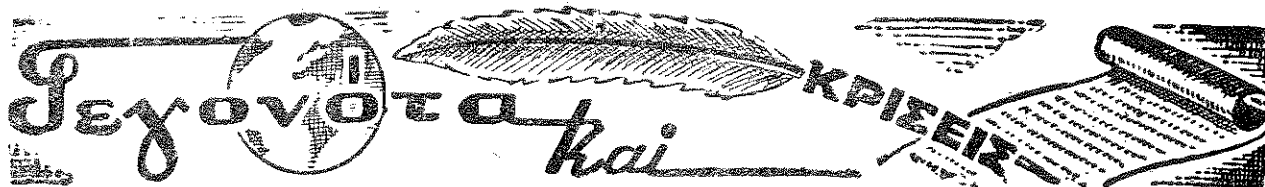
Ὁ μόνος ποῦ ἀντελήφθη τὴν πρωτοφανῆ σκηνὴν ἦτο ὁ νεωκόρος τοῦ Ναοῦ. Ἐξεπλάγη. Ἐνόμισεν, ὅτι βλέπει ὁνειρον. Πρὸς στιγμὴν ἐστάθη σαστισμένος, ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν χωροφυλακὴν. Πράγματι, κατέφθασαν ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλὰ διὰ νὰ φύγουν ἐντὸς ὀλίγου χωρὶς νὰ ἐμποδίσουν τὴν συνέχισιν τῆς θεηλάσεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Ὡς φαίνεται, οἱ δύο παπικοὶ ἐπέδειξαν τὰς ταυτότητάς των, ὅπου ἐφέροντο ὡς ἱερεῖς καὶ κατέρωθσαν νὰ ἐξαπατήσουν τὴν χωροφυλακὴν. Ἐν τῷ μεταξύ, μέχρις ὅτου εἰδοποιηθῇ ὁ Μητροπολίτης καὶ λάβουν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τὰς ἀναλόγους συστάσεις, οἱ δύο παπικοὶ κληρικοὶ ἐτελείωσαν τὴν Λειτουργίαν των καὶ ἀπεχώρησαν ἀνενόχλητοι.

(Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν Σεπτέμβριος 1969)

Πνευματικὴ ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου π. Φλωρίνης Κυροῦ Χερσοστόμου, ἐπὶ τῇ 100)νίᾳ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του

Ἡ Σύνοδος Γ.Ο.Χ. καὶ ἡ Ἀδελφότης Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» τιμᾶσαι τὴν μνήμην τοῦ μακαριστοῦ καὶ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου Πρ. Φλωρίνης Χερσοστόμου, ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ Ἐθνικοῦ ἀνδρός, ἐμπνευστοῦ δὲ καὶ ἱδρυτοῦ τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, ὁ ρ γ α ν ὡ ν ε ι τὴν Κυριακὴν 20 Νοεμβρίου τ. ε. (ν.η.) καὶ ὥραν 4.30 ἀπογευματινὴν τελετὴν ἐν γινώμονος τ. ε. (ν.η.) αὐτοῦ, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου «Τρεῖς Ἱεράρχαι» (Μενάνδρου 4), ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του καὶ 15 ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀδελφότητος «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια».

Προσκαλοῦμεν ὅθεν ἅπαντας, τοὺς σεβομένους τὴν μνήμην του, εἰς τὴν ὡς ἂν πνευματικὴν ἐκδήλωσιν. (Ἰδιαίτεροι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν)

Παπιοὶ υοινωνοῦν εἰς Ὁρθόδοξον ναόν

Καὶ τὰ ὅσα μὲν ἐγένοντο εἰς Ἑλασσῶνα ἐγένοντο ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἡ ὁποία ἐσπευσε ζωηρῶς νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερον γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐγένετο τῇ συμπράξει ὀρθοδόξου κληρικοῦ. Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἑλασσῶνος ἐλειτούργησαν δύο παπικοὶ κληρικοὶ. Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν καταγγέλλεται, ὅτι ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων 20 παπικά! Φαίνεται ἀπίστευτον τὸ γεγονός! Ὅτε τὸ πρῶτον ἤκούσαμεν τοῦτο φημολογούμενον, δὲν ἐδώσαμεν πίστιν. Ἀλλ' ἦλθεν ἐπιστολὴ εὐσεβῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν αὐτόπται μάρτυρες, καὶ μᾶς τὸ ἐβεβαίωσαν. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή:

Ἀθῆναι 20)8)69

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα
«Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν»

Ἐνταῦθα

Τὴν Κυριακὴν 13ην Ἰουλίου ἐ.ε., ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Πατέρων, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν, προσῆλθον εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας, μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων, περὶ τὰς εἴκοσι ἑτεροδόξοι (διακρινόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ) καὶ ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων παρὰ τοῦ Πρωθιερέως τοῦ Ναοῦ π. Τιμοθέου, ὅστις, κατὰ τὴν γνώμην μας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ εἰς αὐτὰς τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ὁ π. Τιμόθεος, τὸν ὁποῖον ἠρωτήσαμεν τηλεφωνικῶς, μᾶς ἀπάντησεν, ὅτι εἶναι θέμα πίστεως καὶ ἔφερεν ὡς παράδειγμα τὴν Χαναanaίαν, τῆς ὁποίας τὴν πίστιν ἐπήνεσεν ὁ Χριστός.

Ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἐκκλησιαζομένων ἐξεπλάγησαν διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀντικανονικὴν, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐνέργειαν τοῦ ἐν λόγῳ κληρικοῦ, παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχωμεν τὴν γνώμην σας ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Μετὰ τιμῆς

Ἑλένη Νικολάου Ὁρλώφ 20 (Κουκάκι)

Σμαράγδα Καραλά Καρυστίδων 4 (Μακρυγιάννη)

Τὴν γνώμην τῆς ἐφημερίδος μας ζητεῖ ἡ ἐπιστολὴ τῶν δύο εὐσεβῶν γυναικῶν. Ἀλλ' ἡ γνώμη μας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε ἄλλῃ ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἀκόμη ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν τὴν εἴδησιν. Πῶς ἐτόλμησαν αἱ 20 αὐταὶ παπικά νὰ προσέλθουν διὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν εἰς Ὁρθόδοξον Ναόν; Ἀπεῖχε

Τὰ Μυστήρια μας εἶναι ἔγυυρα

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Πειραιῶς
Τμήμα Διοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 27 965
Ἀριθ. Ἐγκ 251

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2-10-1969

Περίληψις: «Περὶ τῶν ἐγκαταβιούτων Παλαιοσημερολογιτῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων».

ΕΠΕΙΓΟΝ

Π ρ ὶ ς

τοῦς κ κ. Ληξιάρχους Νομοῦ

Κατόπιν παρασχεθεῖσων ὑπὸ τῶν Ἱερωῶν Μητροπόλεων διευκρινήσεων ὅτι οἱ ἐν ταῖς ἀποσταλείσαις ὑμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 20067)30 6-1969 καὶ 23538)4-8-1969 ἐγγράφων ὑμῶν καταστάσεσι περιλαμβανόμενοι Ἱερεῖς Παλαιοσημερολογῖται δὲν εἶναι καθηρημένοι, ἀλλὰ ἐγκαταβιούντες, ἀνακαλοῦμεν τὰ ὡς εἴρηται ἐγγραφὰ «περὶ μὴ καταχωρήσεως ἐν τοῖς Ληξιαρχικοῖς βιβλίοις κλπ.».

Ὁ Νομάρχης
Σ:υλ. Δερμετζίκης

πολὺ ὁ ἰδικὸς τῶν ναὸς διὰ νὰ κοινωνήσουν; Καὶ διατὶ ἐξέλεξαν τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν; Καὶ διατὶ ὁ π. Τιμόθεος Κοντομέρκος, ἐάν, ἐννοεῖται, ἐγνώριζεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἑτεροδόξων, τὰς ἐκοινώνησε; Καὶ ἐάν δὲν τὸ ἐγνώριζε, διατὶ δὲν ἔδωκε τὰς δεούσας ἐξηγήσεις εἰς ψυχὰς σκανδαλισθείσας, ἀλλ' ἀνέφερε τὴν περίπτωσιν τῆς Χαναanaίας τοῦ Εὐαγγελίου; Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα χρήζουν διαλευκάνσεως.

(Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν Σεπτέμβριος 1969)